

Oplossing puzzel 4

1-4 Ieges: 3-2 Kegeel: 3-6 Kroos:
5-4 spors; 5-8 speer; 7-6 koois; 7-10
kader; 9-8 adder; 9-12 abeel; 11-10
krent; 11-14 koran; 13-12 morel;
13-16 miarni; 15-14 traan; 15-18
trawf; 17-16 okapi; 17-20 onder; 19-18
model; 19-22 meier; 21-20 stier;
21-24 sisal; 23-22 cesar; 23-26 ce-
der; 25-24 pedel; 25-28 plus; 27-26
stuur; 27-30 skunk; 29-28 kluis;
29-32 korst; 31-30 strik.
Zegwijze: Goede raad is duur.

Prijswinnaars

1e prijs (f 15,-): H.B.F. Bounees-
ter, Remplace Utrecht.
2e prijs (f 10,-): J. Pak, Gereed-
schapmakerij.
3e prijs (f 7,50): A. van Dijk, Me-
taalmagazijn.
4e prijs (f 5,-): J. Beets, Gereed-
schapmakerij.
5e prijs (f 5,-): mej. M. C. van
Duin, Kostprijsadministratie.
6e prijs (f 5,-): G. J. Houwaart, Ge-
reedschapmakerij.

De heren C. Klein, Magazijnen Tel-
co, en Th. A. Oosterlaken, Mechanische
afdeling T.C., behaalden 96 punten en
daarmee de top van de ladderpuzzel.
Hen komt elk f 10,- toe.

Prijzen kunnen vanaf maandag
16 maart worden afgehaald bij mej.
Hartsulker, redactie VDH-tje.

VAN HARTÉ ...!

HUWELIJK (Maanweg):
J. J. v. d. Bosch, Dreaerij, met mej. P. Bre-
kelmans, d.d. 4-3-1959.

GEBOREN (Maanweg):

Anke J., zoon van J. Dirkmaat, Meeiappara-
tentaborium, d.d. 21-2-1959.
Rene J. M., zoon van L. B. Marges, Verkoop,
d.d. 1-3-1959; Mary A., dochter van E. Ehty,
Codehing, d.d. 2-3-1959; rom, zoon van P. Th.
Verlezen, Werkvoorbereiding, d.d. 3-3-1959.

De bloemen, die ik van het comité Zieken-
Uitkomst ontving waren een bewijs van uw lie-
deleven. Hartelijk dank daarvoor. Ik heb het
zeer op prijs gesteld.

G. E. Manger,
Kastfabriek.

Mede namens mijn vrouw zeg ik de directe,
bedrijfsleiding, chefs en collega's hartelijk dank
voor de geschenken en bloemen die mij bij mijn
12½-jarig jubileum werden overhandigd.

L. Q. Doornackers,
Mechanische Afdeling T.C.

Hartelijk dank aan Ziekenroost, chefs, bazen
en collega's voor de prachtige bloemen en het
fruits, dat ik gedurende mijn ziekte heb ont-
vangen.

K. G. Orth,
Meeiapparaat-
fabriek.

Hartelijk dank aan Ziekenroost voor de prach-
tige bloemen, die ik heb ontvangen gedurende
mijn ziekte.

M. Balnakers,
Schoonmakersst.

Hiermede dank ik mijn collega's van de Kas-
tenfabriek voor het fruit dat ik tijdens mijn
ziekte kreeg. Ook Ziekenroost dank ik voor
de mij bezonden attenties.

W. A. Kuyvenhoven,
Kastfabriek.

Ook namens mijn vrouw dank ik directie,
chef, bazen en collega's (ook uit Utrecht)
voor de cadeaus en de belangstelling, onder-
vonden bij mijn 12½-jarig jubileum.

J. Crana,
Galvano.

Hiermede dank ik directie, chef, bazen en
collega's, ook van de fabriek Utrecht, voor de
prachtige geschenken en hun belangstelling bij
mijn 12½-jarig jubileum.

F. H. Peters,
Draaierij.

Donderdag 19 maart is de dag waan-
op de heer J. Boogaarts 12½ jaar bij ons
bedrijf werkzaam is.
U kunt vaak Boogaarts vinden op de
afdeling Spooienfabriek.
Hierbij wuust onze gelukwensen heer
Boogaarts.

Geslaagd

Het doet ons genoegen u te kunnen
mededelen dat de heer E. Godewski, chef
van de afdeling Montage Elektronische
Apparaten, onlangs is geslaagd voor het
examen „Adviseur voor slechthorenden“.
Heer Godewski, onze gelukwensen.
Ongetwijfeld zullen sommige VDH-ers
van zijn adviezen gebruik willen maken.

KOM ERIN...

Onze bedrijven — meer in het bij-
zonder de fabriek Maanweg — blijven
zeer in trek wat excursie-aanvragen
betreft. Dinsdag 24 februari ontvangen
wij een groep leerlingen van een Haag-
se UTS en twee dagen later een van
de School voor Sociale Wetenschappen
en Maatschappelijk Werk te Rotterdam.
In beide gevallen bleken de gasten het
gebodene — waaronder wat de Rotter-
dammers betreft een causerie van dr.
Scheurer over personeelszorg — zeer op
prijs te stellen.

Op 19 maart brengen 21 leerlingen
van de B klas Assistenten van de 2e
Christelijke Huisnoodschool te Den Haag
een bezoek aan het bedrijf Maanweg.

25 leden van de Nederlandse veren-
iging voor fjmmechanische techniek te
Gouda brengen op 19 maart een bezoek
aan onze fabriek in Utrecht.

20 Maart krijgen wij 22 cursisten van
het Opleidingscentrum PTT te Wasse-
naar op bezoek, waarbij onder meer van
gedachten zal worden gewisseld over
de organisatie, de kostprijs- en de per-
soneelsproblematiek.

Dinsdag 24 maart verwachten wij het
bezoek van 25 leerlingen van de HTS
te Den Bosch onder leiding van ir N.
H. Molten.

Vrijdag 3 april van een 40-tal deel-
nemers aan het XXI congres van de
Organisatie van de Natuurphilosofische
en Technologische Faculteiten in Neder-
land te Delft.

VERVOLG VAN PAG. 2

verkeerde onderdelen en andere afwij-
kende zaken aan de hand van een keu-
rig model.

Nadat het apparaat is vrijgegeven
wordt het door de middelfrequent-trim-
mer voor het eerst elektrisch getest en
gedetailleerd afgegeleid. De slotfase wordt
verricht door de hoogfrequent-trimmer,
die het toestel verder atregelt en zorgt,
dat de wijzer achter de stationsnamen-
schaal de zender juist aanwijst. Tevens
vindt een voorlopige laatste controle
plaats op gevoeligheid (di. een maat
voor de gevoeligheid zenders die kan wor-
den ontvangen). De zo kant en klaar
gemaakte chassis komen op een stelling
terecht tot een totaal van enkele tien-
tallen.

Gedurende het gehele proces wordt het
apparaat nauwkeurig gevolgd door de
mensen uit de keurkamer. Pas als deze
mensen hun fiat hebben gegeven, wordt
een stelling vrijgegeven en doorgezonden
naar de inktsthand.

De naam van deze band spreekt voor
zich zelf. Het toestel wordt hier voor-
zien van een kast. Deze meubelstukken
worden in onze Kastfabriek vervaar-
digd of, voor zover ze van bakeliet o
andere plastische stoffen zijn gemaakt,
door andere bedrijven geleverd.

Met uiterste zorg wordt, door gespe-
cialiseerde mensen, in hoog tempo het
chassis in de kast gehouden en te ver-
schillen de nog aan te brengen verbin-
dingen tot stand gebracht, waarna het
complete toestel voor de zoverste maal
mechanisch en elektrisch gecontroleerd
wordt. Vervolgens wordt het apparaat
gepoetst en in complete toestand op een
stelling gezet. De gevulde stelling wordt
na proefbranden afgevoerd naar de in-
pakkerij.

Deze onderafdeling die een zeer be-
langrijke schakel vormt in het geheel,
heeft de verantwoordelijke taak te zor-
gen, dat het toestel onbeschadigd en
degeijlijk verpakt verzendbaar gemaakt
wordt. Voordat dit gebeurt vindt nog een
laatste „z.g. „klantencontrole“ plaats,
waarbij speciaal gelet wordt op uiterlijk
en goed functioneren van de bedienings-
organen.

Ten slotte staat, als een stok achter
de deur, de afdeling Sleekproefcontrole
borg voor een juiste kwaliteitsstand
van onze apparaten.

Om te komen tot een resultaat, waar-
aan onze afnemers, technisch gezien, het
predikaat „goed“ willen verlenen is het
nodig te beschikken over uiterst kundig
en geselecteerd personeel. Wanneer een
man via afdeling Arbeid terecht komt op
de Radiomontage, dan wordt hem de
soldeer- en montage techniek bijgebracht
aan een onzer preparatiebanken. Blijkt
na enige tijd dat deze man zowel men-
taal als technisch voldoet, dan kan hij
geplaatst worden als chassismonteur.
Dit betekent een bevordering in rang en
financieel opzicht. Daarmee heeft hij te-
vens de eerste stap gezet om op te klim-
men tot televisiemonteur. Deze weg volgt
een tijdsduur van ca 2 jaar. Ons tech-
nisch personeel wordt gerekruteerd uit
eigen geleerden.

Voor mensen, die zich moeite en in-
spanning willen getroosten, bestaat de
gelegenheid zich, hetzij door schriftelijke
cursussen, hetzij door mondelinge lessen,
die door eigen specialisten worden ge-
geven, theoretisch te bekwamen.

het V.D.H.-tje

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 590
14 maart 1959

PERSONEELSORGaan VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Zij wisten het zo goed...

Onlangs kregen wij enkele artikelen onder ogen die begin 1935 zijn verschenen in
„Handelsbelangen“. Deze artikelen zijn gebundeld onder het motto „artikelen van
blijvende waarde“. Een artikel dat in het bijzonder onze aandacht trok gaat over
de radio industrie en het leek ons goed de opinie van toen te vergelijken met de
werkelijkheid van nu, 24 jaar later.

In het artikel geeft men toe dat de
radio-industrie aan duizenden werk
heeft verschaft, niet alleen door het
vervaardigen, verkopen en repareren
van radio's, maar ook door dat vele
artiesten en musici hierdoor emplooi
hebben gevonden. En dan wordt nog
gedacht aan het drukken van de radio-
bladen met alles wat daaraan vast zit.

Dit is de positieve kant, aldus het ar-
tikel, maar direct daarna wordt ge-
constateerd dat de radio van een volk
een natie van thuislijvers maakt.
Vooral in Amerika onder het bewind
van president Roosevelt huldigt men
dit standpunt na een uitgebreid onder-
zoek door de Federal Communication

Commission. Een paar concrete gegevens
uit het rapport, dat niet bepaald door
kwaajongens is samengesteld, laten wij
hieronder volgen.
Het rapport beweert dat 40 miljoen
Amerikanen elke dag 100 miljoen uur
stil naast hun radiotoestel zitten en
daardoor de geldcirculatie en dus de
economie ontvrikkelijng strekken.

Vlofweg wordt er dan bij vermeld dat
dit, zij het met andere getallen, niet
alleen voor Amerika geldt, maar voor
alle landen waar men radio heeft. Er
volgt dan een hele rij van instellingen
van openbaar vermaak, waar door de
invoering van de radio de zaken be-
paald niet floveren en men de toe-

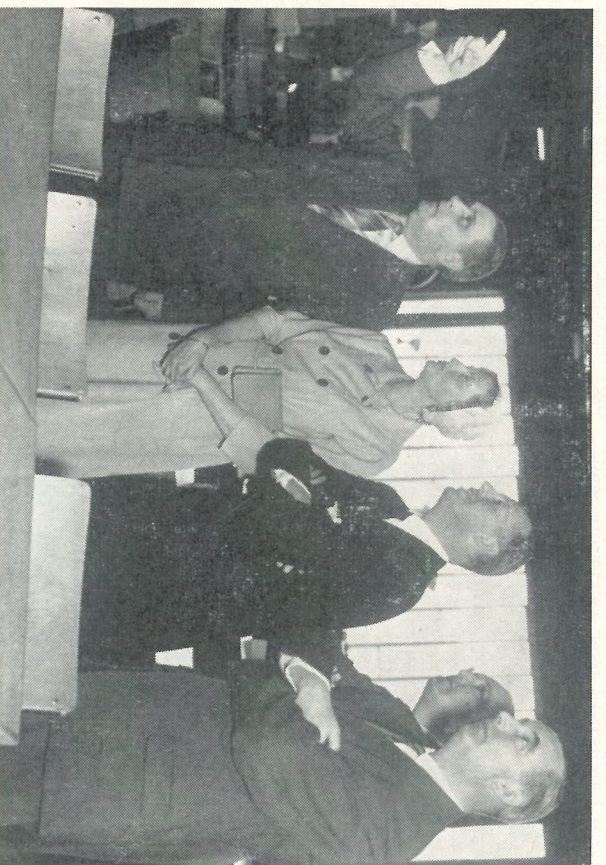
De directie heeft besloten een
nieuw woordbeeldmerk voor ons
bedrijf in te voeren. Dit betekent
dus dat ons bekende rad met de
letters VDH zal verdwijnen.
Het is duidelijk, dat deze wijzi-
ging niet van de ene dag op de
andere kan worden gerealiseerd;
het VDH-tje zal als eerste het
nieuwe woordbeeldmerk gaan ge-
bruiken.
De kop van het VDH-tje be-
hoefde hiertoe alleen in de rech-
terbovenhoek te worden gewijzigd.

Komst somber tegemoet ziet.
Het Amerikaanse rapport consta-
teert nog twee belangrijke feiten en
wel dat door de radio het hele leven
rumoeriger is geworden en ook dat
het sociale verkeer tussen de mensen
onderling schade lijdt, omdat de men-
sen minder uitgaan. De conclusie van
het rapport is dan ook: „Radio is an
enemy of prosperity“ (radio is een
vijand van de welvaart!).

Zo, dat weten wij dan weer. Hoe-
wel dat weten slechts betrekking
heeft op het tijdstip waarop dit rap-
port werd samengesteld. Wat is er
nu, 24 jaar later, nog van deze bewe-
ringen overgebleven? Als wij ons tot
Nederland beperken, niet veel. Het
blijkt dat het aantal inrichtingen van
openbaar vermaak, zoals schouwbur-
gen, concertzalen, bioscopen, café's
e.d. niet minder is geworden, maar
juist sterk is uitgebreid. De angst van
de commissie dat het sociale contact
onder de radio zou lijden is ook geïo-
genstrakt. Overigens kan men zich af-
vragen hoe van sociaal contact sprake
kan zijn bij onze huidige filmvoorstel-
lingen in de bioscopen. Nee, de radio-
industrie heeft zich niet alleen enorm
uitgebreid, maar ook de welvaart ligt
in het grootste deel van de wereld
stukken hoger dan in 1935.

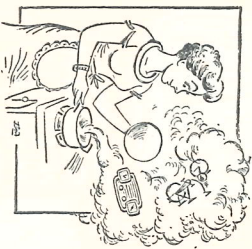
Dat er meer lawaai is gekomen door
de radio is ongetwijfeld waar, maar
dat komt niet zozeer door de radio
als zodanig als wel door het verkeerd
gebruik van de radio.

Zo ziet u dat de constateringen op
grond van een gedegen rapport in 1935
in 19'9 precies anders hebben uitge-
pakt. Het is des te leerzamer voor ons
allen, omdat wij ook nu weer soort-
gelijke geluiden horen bij de opkomst
van de televisie. Nu kunnen wij tele-
visie niet in elk opzicht op één lijn
stellen met de radio, maar het is wel
zaak voorzichtig te zijn met onze con-
clusies ten opzichte van de opkomst
van de televisie, om niet in dezelfde
voorspelingsfout te vallen als de rap-
porteurs in 1935 ten opzichte van de
radio deden.

Ondanks het feit dat VAN DER HEEM N.V. een Haags bedrijf is, onder-
houdt het sedert jaren vele goede relaties met het bestuur van de gemeente
Voorburg, de gemeente die twee van onze directiesleden en voorts nog talrijke
VDH-ers onder haar inwoners telt. Dit prettige contact werd jongsleden
woensdag herinnend door een kennisruktingsbezoek van de onlangs in functie
getreden nieuwe burgemeester, de heer jhr mr A. Feith, aan ons hoofd-
kantoor.

Burgemeester Feith en mevrouw Feith-jhrv. Quarles van Tifford werden
ontvangen door de president-directeur en de chef Public Relations en hadden
ruimschoots de gelegenheid met de directiesleden nader kennis te maken.
Na een causerie over onze onderneming — aangevuld door een vertoning
van onze bedrijfsfilm — bezichtigden Voorburgs eerste burger en burgerv
enkele fabrieksafdelingen, waarbij zij van grote belangstelling bleef gaven.
V.l.n.r.: de heer L. W. van der Heem, mevrouw Feith, burgemeester Feith, de
heer C. A. A. van Luttervelt en de heer L. C. M. J. Gussenhoven.

UIT DE VDH-KEUKEN

RADIOMONTAGE

door H. HEY

De Radiomontage is het eindstation waarnaar via allerlei kanalen de producten uit andere afdelingen en toeleveringsbedrijven toestromen en waar de assemblage plaatsvindt, die resulteert in het fraaie product dat „ERRRS“-radio heet.

Hoe komt de „ERRRS“-radio tot stand?

Atgezien van commerciële verlangens wordt technisch gesproken de radio geboren in het radiolaboratorium. In samenwerking met aanverwante afdelingen, zoals tekenkamer, radiowerkplaats en codering komt een ontwerp tot stand, dat resulteert in een z.g. „laboratorium model“. Dit model begint zijn rondgang door de fabriek en belandt vervolgens in het voorportaal van de Radiomontage: de proefband. Tegelijkertijd beginnen ook voorlopige stuklijsten, tekeningen en andere nuttige zaken toe te stromen.

In nauwe samenwerking met het Technisch Bureau begint een andere zeer belangrijke onderafdeling, de mechanische werkplaats, met de aanmaak (geheel met de hand) van chassis, beugels, assen enz. enz. tot een totaal van vijf complete stellen per model. Er worden drie modellen aangemaakt, die gekend en bekeken worden op hun mechanische en elektrische eigenschappen. Tijdens deze ontwikkelingsfase worden alle afdelingen die betrokken zijn bij de radiofabricage in de gelegenheid gesteld hun kritiek te leveren. De laatste twee modellen worden gemaakt door de baas van de radioband, waarover de fabricage zal plaatsvinden; een en ander in samenwerking met een instructeur.

Hoe wordt de „ERRRS“-radio gemonteerd?

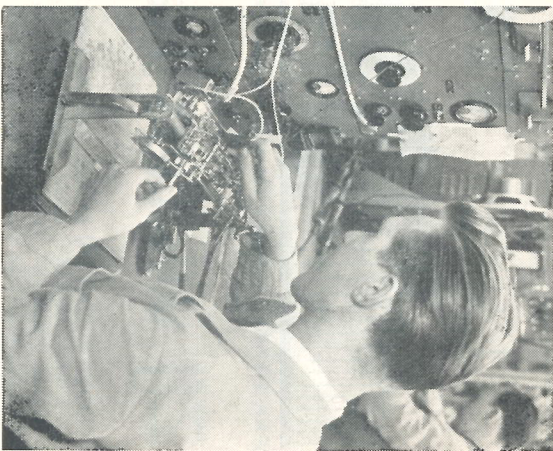
Alvorens over te gaan tot het ontwerp is het wellicht van belang na te gaan hoe de organisatie van de Radiomontage is opgebouwd.

De Radiomontage bestaat uit:

- een preparatieband 1
- een preparatieband 2
- vier montagebanden
- een inkuipband
- een inpakafdeling
- een keurkamer

Laten we thans eens nagaan wat er zoal komt kijken voor de bouw van een serie apparaten van een willekeurig type. Daarvoor gaan we in gedachten het toestel ontleden in onderdelen. Preparatieband 1 is de taak toebedeeld om de mechanische halffabrikaten samen te stellen. Dit geschiedt met hulpgereedschap en betreft: beugels, voorzetten van assen en moeren, aandrijfwerken voor snaar en wijzer, indicator-systemen voor toonregeling en nog veel meer van deze zaken. Leveranciers van de basisproducten zijn hier Plaatbewerking, Draaierij, Galvano en Inkoop.

Met behulp van vernuftige machines wordt hier ook de bedrading op maat geknipt en afgestript. Dit werk wordt verricht door mensen, die naast een enorme handigheid over een grote snelheid beschikken en bovendien in zeker opzicht voor bepaalde samenstellingen specialisten zijn. Het toezicht over deze band wordt uitgevoerd door een technische kundige baas, bijgestaan door een geroutineerde controleur en een eveneens vrijwel onmisbare figuur: de machine- en gereedschapsinsteller. Na controle vloeien de aangemaakte samenstellingen naar het magazijn, van waaruit de verdeling over de radioband plaatsvindt.

Preparatieband 2 begint met de samenstelling van montageschakelingen en onderdelen, de z.g. units. Dit werk heeft rechtstreeks te maken met werkelijk monteren. Deze groep immers voorziet de montageschakelingen van weerstanden en condensatoren, soldeert de eerste verbindingen aan FM-units, afstemcondensatoren, toon- en volumeregelaars en drukknopsystemen. Om u een indruk te geven van de hoeveelheid werk, die hier wordt verricht vertellen wij u dat per week rond 23000 units worden gemaakt. De bezetting van deze band bestaat uit een baas, bijgestaan door een tweetal controleurs, een instructeur en een aantal individuele werkers, die specialisten zijn voor bepaalde samenstellingen. Na grofdige controle worden de onderdelen in normaalpakketten opgeslagen en naar de montagebanden naar de verwerker deze band zijn wijkafdelingen en afdeling Inkoop.

De eindmontage vindt plaats aan de radiobanden. De bezetting van deze banden varieert nogal en is afhankelijk van allerlei factoren, zoals aantal per tijdseenheid, grootte van het apparaat. De groep bestaat uit een aantal radiomonteurs, gevolgd door een controleur, een tweetal trimmers en een reparateur-stooringzoeker, het geheel onder leiding van een baas. Al deze mensen werken collectief. Daarvoor is door het Technisch Bureau in samenwerking met de baas een goed aansluitende taakverdeling opgesteld, zodat de produktie vloeiend verloopt.

De door deze banden te verwerken onderdelen zijn afkomstig van de reeds genoemde preparatiebanden en van de eendegenoemde afdelingen. Wikkelpaaltbewerking, Draaierij, Galvano en Inkoop. U merkt wel hoe nauw de productieschema's van alle afdelingen in elkaar moeten grijpen om een ongestoorde voortgang van het werk mogelijk te maken en hoe verschrinkt het kwetsbaar zo'n radioband is.

De radiomonteurs aan deze banden beginnen het chassis op te bouwen en te bedraden, schaal en aandrijvingen te monteren. Het albus opgebouwde chassis komt vervolgens terecht bij de controleur. Deze voorziet het apparaat van radiobuizen, controleert grondig op sluitingen, slecht gesoldeerde verbindingen,

(Vervolg pag. 4 kolom 3)

De hebben ons weer uitgesproken

Afgelopen donderdag hebben we als Nederlandse burgers ons bij de stebus weer eens kunnen uitspreken, hoe we willen worden bestuurd. Dat geldt wel nadrukkelijk degenen onder ons, die het stemrecht hebben, maar dat is in onze bedrijfsgemeenschap wel verreweg het merendeel. En nu, zaterdag daaraanvolgende, weten we ook al het resultaat van onze stemdrijven.

En, drijven? Waren we er inderdaad innerlijk fel mee bezig? Of deden we het, nou ja, omdat je dat verplicht bent en anders wordt boeiend? Of omdat je niet opzij gaat staan, als ieder 't doet? We zijn als Nederlanders in het algemeen een nogal ordelijke volk en voldoen in de regel wel aan onze wettelijke plichten, zij het vaak met een schampere opmerking of een lauwe gemoei.

In het algemeen was er, leek me zo, dit heer wat meer deining in het politieke water dan we de laatste tijd wel gewend waren. Waarin dat nu precies zit, is niet zo gemakkelijk uit te maken. Maar de toon van redevoeringen en gesprekken over deze zaken was telkens vrij opgewonden en soms zelfs aardig fel. Er werden allerlei gokjes over de uitslag gemaakt, zonder prijzen, en dus in de trant van een pretektoere parlementsloop of Tweedekamerfoto.

Nu, nadat alles is beloken, zijn er leden die zich overtuimnauws voelen, anderen die zich geduiperd of mistkend achten; er zijn riddelijke zegerijders en zowel goede als slechte vertelers, net als bij elke wedstrijd.

Binnenkort krijgen we iets dergelijks dicht bij huis: de vertellingen voor ons kleine bedrijfsgarment, de ondernemingsraad. Daar zal het er om gaan, wie van ons personeel met de afgevaardigde der directe twee jaar aan de tafel gaan zitten om de interne bedrijfsaangeltigheden te bespreken tot we zijn van ons allen en de zaak. Is er dan ook sprake van zo iets als een verticingsdrijf? In teresseert ons deze zaak inderdaad voldoende?

Nu zal de één met een grondig ja antwoorden; er zullen ook anderen zijn, die wat schamper de schouders ophalen, al gaat straks praktisch ieder wel stemmen.

Als u tot de lieden behoort, die niet erg warm worden voor deze verticingskant u dan voor u zelf daarvoor een duidelijke en gelidige reden vinden? Zo ja, wat doet u daar dan mee?

Scheurer.

DE ALGEMENE WEDUWEN- EN WEZENWET

In ons vorig artikel vertelden wij u de voorwaarden, waaronder uitkeringen zullen worden gedaan aan weduwen en wezen, wanneer de verzekering na het inwerktreden van de wet komen te overlijden.

Thans komen aan de orde de voorzieningen aan weduwen en wezen, wanneer de verzekering voor het inwerktreden van de wet overlijden. Hiertoe is een overgangeregeling in het leven geroepen, die in hoofdzaak hierop neerkomt.

Aanspraken zullen worden toegekend aan nabestaanden van vóór de invoering van de wet overleden personen, voor zover zij aanspraken zouden hebben gehad, indien de wet reeds van kracht was geweest op het moment van overlijden van de vorenbedoelde personen. Uiteraard gelden ook hier weer bepaalde voorwaarden en u zult uit het volgende kunnen opmaken, dat zij die nu weduwen en wezen zijn niet onder alle omstandigheden aanspraken kunnen laten gelden. Evenals bij de definitieve regeling zijn er drie verschillende soorten uitkeringen.

1. Weduwentpensioen.

In aanmerking komen hiervoor: a. weduwen, die een of meer kinderen beneden de 18 jaar hebben te verzorgen; b. weduwen, die blijvend invalide zijn; c. weduwen, die 50 jaar of ouder waren op de laatste dag van de maand, waarin haar echtgenooten zijn overleden; d. weduwen van 50 jaar en ouder, wier jongste kind op het tijdstip waarop zij 50 jaar werden, jonger was dan 18 jaar.

e. weduwen in de leeftijd van 45—50 jaar, die bij het inwerktreden van de wet ten minste vijf jaar weduwen zijn en wier jongste kind 18 jaar is geworden op of nadat zij de 45-jarige leeftijd bereikten; f. weduwen, die op het tijdstip van het inwerktreden van de wet 60 jaar of ouder zijn.

De onder a. genoemde weduwentpensioenen eindigen bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd. De aanspraak op weduwentpensioen eindigt ook op het tijdstip, dat een jongste kind de 18-jarige leeftijd bereikt, tenzij de weduwe dan reeds 50 jaar of ouder is, dan wel 45 jaar of ouder en ten minste vijf jaar weduwe is. In die gevallen blijft namelijk de aanspraak op weduwentpensioen voortbestaan totdat de leeftijd van 65 jaar is bereikt.

De uitkeringen zijn gelijk aan die van de definitieve regeling, namelijk f 1.968,— per jaar voor weduwen met kinderen en f 1.326,— per jaar voor weduwen zonder kinderen.

2. Tijdelijke weduwentkeringen.

Ook hier gelden in het algemeen dezelfde bepalingen, zoals die bij de definitieve regeling in het vorige VDH-tje werden omschreven. Zoals in het begin reeds is opgemerkt, wordt bij de toepassing ervan voor de reeds aanwezige weduwen uitgegaan van de veronderstelling, dat de AWW op het tijdstip van het overlijden van de echtgenoot reeds van kracht was. Dit brengt met zich mede, dat de tijdelijke uitkering in feite beperkt blijft tot weduwen wier echtgenoot niet al te lang voor de werkelijke inwerktreding der AWW is overleden, dan wel wier jongste kind niet al te lang voor laatstgenoemd tijdstip 18 jaar is geworden. Voor weduwen zonder kin-

deren is bepalend de leeftijd waarop het weduwschap is ingetreden. Naarmate de leeftijd, waarop dit laatste plaatsvond, lager ligt, is immers ook het tijdvak korter, gedurende hetwelk het recht op tijdelijke weduwentkering voortduurt. De duur van de tijdelijke uitkering is ook hier gesteld op minimaal 6 en maximaal 24 maanden. Dat wil dus zeggen, dat afgezien van de leeftijd, een weduwe bij het inwerktreden van de wet korter dan 24 maanden weduwe moet zijn, wil zij aanspraak op een tijdelijke uitkering kunnen doen gelden.

3. Voorzieningen voor wezen.

De voorzieningen voor bij het inwerktreden van de wet aanwezige halfwezen en volle wezen zijn gelijk aan die welke in de definitieve regeling zijn opgenomen. Wij mogen in dit verband dus verwijzen naar hetgeen hierover in het VDH-tje reeds is gezegd.

Dan zijn er bij deze overgangsregeling nog een paar voorwaarden, die afwijken van de overige reeds genoemde voorwaarden. De nabestaanden van vóór de inwerktreding der wet overleden personen moeten om in aanmerking te komen voor een uitkering volgens deze overgangsregeling van Nederlandse nationaliteit zijn en sedert 1 januari 1959 Nederlands ingezetene zijn. Voor de 1959 Nederlanders ingezetene zijn. Voor de 1959 Nederlanders ingezetene zijn. Voor de 1959 Nederlanders ingezetene zijn, geldt dat zij zes jaar onafgebroken in het koninkrijk moeten hebben gewoond.

Ten slotte nog iets over de financiering. De wijze van financieren is gelijk aan die van de AOW, dat wil zeggen dat alle ingezetenen van 15 tot 65 jaar via de belastingen de premie van 1,15% van hun inkomen tot f 7.450,— per jaar zullen betalen. Zoals u waarschijnlijk bekend is, zult u daar voortlopijg iets van merken, omdat de door u betaalde AOW-premie kan worden verlaagd met een zelfde percentage. Of dit zo zal blijven is de vraag. Omdat deskundigen in de verzekeringswereld van mening zijn, dat door de steeds groeiende bevolking en daardoor een steeds groter aantal ouden van dagen, op den duur het thans aanwezige overschot aan premiegelden wel zal worden besteed aan uitkeringen voor deze mensen. In ieder geval is het de bedoeling van de wetgever voor de jaren 1960 en 1961 geen premiewijziging aan te kondigen.

Nu zijn er nog enige bepalingen over de aanpassing van uitkeringen krachtens de Ongevalwet en de Invaliditeitswet aan de uitkeringen van de weduwen- en wezenwet, die wij niet hebben besproken. Dit is ook niet zo interessant voor u, omdat het uit te keren bedrag, van welke instantie dan ook verkregen, in zijn totaliteit niet wordt verminderd. Wij menen dan ook ons artikel hiermede te kunnen besluiten.

C. Oosthoek.

